



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **M. M.**, bytem D. 93/63, B., zast. opatrovnící V. M., bytem tamtéž, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, **o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 6. 3. 2013, čj. XXX, ve věci zamítnutí žádosti o zvýšení invalidního důchodu,**

takto:

I. Rozhodnutí žalované ze dne 6. 3. 2013, čj. XXX, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalobci **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

III. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou soudu dne 6. 5. 2013 žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí, protože se posudkový lékař žalované neztotožnil se závěrem psychiatrického vyšetření ze dne 24. 1. 2013 a dále vůbec nepřihlédl k psychologickému nálezu ze dne 13. 2. 2013. Přitom v prvně jmenované lékařské zprávě bylo uvedeno, že diagnózou u žalobce je středně těžká mentální retardace,

žalobce je trvale neschopen se začlenit do běžného i pracovního života, je zneužitelný, zbavený způsobilosti k právním úkonům a odkázán na celodenní dohled své matky, která je jeho opatrovnící. Psychologické vyšetření rovněž mluví o žalobci jako o nepodrobné, nesamostatné a nezralé osobnosti s vysokou sociální naivitou, nezručností, slabou sociální zralostí a absencí chápání složitějších životních otázek. U žalobce je nutný dohled při všech běžných denních činnostech, a to i v oblasti bazální sebepečce. Posudkový lékař chybně uvedl, že u žalobce zjištěná středně těžká mentální retardace nebyla nikterak objektivizována odbornými vyšetřeními ani aktuálním psychologickým vyšetřením. Tento závěr má žalobce za nesprávný a mimoto logicky psychologické vyšetření samo o sobě ani k uvedenému účelu posloužit nemůže. Napadené rozhodnutí považoval žalobce za nezákonné, neboť při vypracování lékařského posudku pro účely řízení o námitkách posudkový lékař nepřihlédl ke všem rozhodným podkladům a v návaznosti na to nesprávně použil posudková kritéria. Správně měl být žalobce posouzen podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění s poklesem pracovní schopnosti nejméně o 50 % s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole V položce 8 písm. c) a nikoliv b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb.

[2] Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že jestliže žalobce nebyl uznán podkladovým posudkem Okresní správy sociálního zabezpečení v Přerově a ani dalším posudkem žalované vyhotoveným k uplatněným námitkám invalidním pro invaliditu druhého stupně, vydala žalovaná zcela oprávněně rozhodnutí o námitkách a jemu předcházející rozhodnutí o zamítnutí žádosti o změnu výše invalidního důchodu. Rozhodnutí o námitkách je obsáhlé a dostatečně odůvodněno, jsou uvedeny a konkretizovány lékařské zprávy, z nichž žalovaná vycházela, jakož i posudková rozvaha. Žalovaná se plně vypořádala s uplatněnými námitkami. Závěr posudku byl převzat do odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Žalovaná plně na toto odůvodnění odkázala. Žalovaná považovala celé posudkové řízení za zcela objektivní. Středně těžká mentální retardace nebyla objektivizována odborným vyšetřením dle dokumentace ani aktuálním psychologickým vyšetřením v únoru 2013. Žalovaná navrhla k důkazu v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění vyhotovení nového posudku příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která znovu dostatečně objektivně posoudí zdravotní stav žalobce a rozhodne o invaliditě dle platné právní úpravy. Nově vyžádaným dalším odborným posudkem vyhotoveným v přezkumném soudním řízení posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, jenž je ze zákona stěžejním důkazem, bude opětovně přešetřen zdravotní stav a najisto postaveno, zda je žalobce invalidní nadále jen pro invaliditu prvního stupně či nikoliv. Tento posudek je závazný i pro soud. Rozhodnutí ve věci samé žalovaná ponechala na úvaze soudu dle závěru posudku.

[3] Soud si vyžádal přezkoumání zdravotního stavu žalobce a doložení posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „MPSV“) v Ostravě.

[4] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 4. 12. 2012, kterým žalobci zamítla žádost o změnu výše invalidního důchodu s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy

sociálního zabezpečení Přerov ze dne 22. 11. 2012 žalobce byl invalidní nadále pro invaliditu prvního stupně, protože u něj nastal z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pokles jeho pracovní schopnosti pouze o 45 % (zdravotní stav odpovídal kapitole V položce 8b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb.). Absenci vyššího stupně invalidity potvrdil i lékař žalované v námitkovém řízení s tím, že postižení žalobce stanovil podle kapitoly V položky 8b přílohy téže vyhlášky a pokles pracovní schopnosti ohodnotil mírou 45 %, protože nebyla objektivizovaná posudkově významná progresse zdravotního stavu a zdravotní stav je stacionární. Posudkový lékař nesouhlasil se závěrem psychiatrického vyšetření z ledna 2013, středně těžká mentální retardace nebyla objektivizována odbornými vyšetřeními dle dokumentace ani aktuálním psychologickým vyšetřením v únoru 2013.

[5] Dále soud vzal z posudku PK MPSV v Ostravě ze dne 24. 7. 2013 za prokázané, že u žalobce se k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl Prader-Williho syndrom s dominující mentální retardací na hranici lehké mentální retardace až středně těžké mentální retardace. Tato duševní porucha týkající se intelektu výrazně ovlivňuje schopnost žalobce chápat odpovědnost, závazky, otázky pracovněprávních vztahů. Žalobce je zbaven způsobilosti k právním úkonům. Zdravotní postižení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je uvedeno v kapitole V položce 8 písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy z rozmezí 70 až 80 % posudková komise stanovila 70 % i s přihlédnutím k ostatním zdravotním potížím plynoucím z Prader-Williho syndromu a dalším výše uvedeným. Jednalo se o invaliditu třetího stupně, která vznikla 24. 1. 2013 psychiatrickým vyšetřením.

[6] Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to napadené rozhodnutí žalované a posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí s pracovištěm v Ostravě ze dne 24. 7. 2013, který byl rozhodujícím důkazem pro rozhodnutí soudu.

[7] Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV v Ostravě. Krajský soud nezpochybnil závěr posudku posudkové komise MPSV pro jeho velmi přesvědčivé odůvodnění a pro své rozhodnutí tento závěr posudku převzal.

[8] Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

[9] Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

[10] Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., *kteou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*

[11] Podle § 2 odst. 3 poslední věta téže vyhlášky *za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*

[12] Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

[13] Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[14] Jestliže u žalobce bylo prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí docházelo k poklesu pracovní schopnosti žalobce o 70 %, je nutno žalobce k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidního ve třetím stupni, a to od 24. 1. 2013.

[15] Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobce je invalidní ve třetím stupni od 24. 1. 2013.

[16] Úspěšný žalobce náhrady nákladů řízení výslovně vzdal, proto mu je soud nepřiznal a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení usnesení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti

nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 13. 8. 2013

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně